

намерѣват се 12 монастыре. До два или тры часове разстоѣніе намерѣва се прочѣнна-та за разны и многоцѣнны рѣды планина Витоша. Софійска-та землѣ се рѣдкѣ намерѣва споредъ изобиліе-то, плодоносіе-то, скотопитателство-то, и може да се нарече землѣ обѣтованіѣ, защото издава таквыѣ вещи и стока, кои-то толкова изобилнѣ дрѣги места немаѣт. Содержава же повече отъ 360 сѣла, помеждѣ кои-то има големи и многонародни, каквото е Радомиръ, Ихтиманъ (кои-то се называватъ и касабы) и дрѣги многочисленни.

15. Сава Радуловъ

Стихійни уроцы землеописаніѣ Съ Гречески на Болгарскій ѣзыкъ преведени отъ Саввы Іліевича Панигюрца. Въ полза учащымсе Болгарскимъ юношамъ Въ Смирнѣ 1846, с. 52.

Въ Болгаріѣ позnamenити градове сѣтъ: Софіѣ (Тріадица). великій и главный градъ на Болгаріѣ, жители ѡколо 50,000.

16. Иванъ Богоровъ

Кратка Географія математическа, физическа и политическа. Отъ И. Андреева. Букурещъ. 1851, с. 165. — Българскитѣ градове започва съ София.

Софія или Тріадица (60 хыл. ж., българе, турци и ебреи), не далечъ отъ планинѣ Витошъ, гжбавѣ съ руды, единъ отъ по-хубавы-ты и главны-ты градове въ Турско, иманъ по правдѣ за столицѣ на цѣлѣ Българіѣ, разложенъ на пріятно и лично поле при р. Искъръ и Нишявѣ, сѣдалище паши и митрополитъ; има чисты и широки улици, 8 цркви, множество турскы джаміи, добрѣ направены кѣщи, забыколены отъ гыздавы градины и дрѣвие, добричко българско училище, всякаквы занаяты, голѣмѣ чяршіѣ и порутенѣ ветхѣ тврдинѣ. Вжтрѣ въ града има двѣ бани съ минералны воды, както и нѣколко на близо изъ вѣнъ. Околности-ты му сѣ накычени съ 12 монастыре, отъ които по-забѣлѣжены сѣ Св. Іоаннъ Рылскій и Св. Архангеловъ. Софійскій ейялетъ обема 365 села, все българскы, нѣколко отъ жителе-ты на които сѣ наричатъ шопи, сир. софци.

17. Стефанъ П. Колевъ

Общи Знанія всѣкому чловѣку нужны. Преведе отъ Сърбски на Българскій ѣзыкъ Стефанъ П. Іов. Колювъ. Въ Бѣлградъ Въ Правителственнѣ-тѣ Книгопечатнѣ 1855, с. 65.

Въ Българіѣ е Софія главенъ градъ съ 50,000 жители.

18. Георги Економовъ Дупничанинъ

Кратко землеописаніе естествено-математическо и гражданско. отъ Георгиѣ Економова Дупничанина. Букурещъ 1856, с. 34—36.

Софія. Поглавный градъ въ Българіѣ, край Искръ рѣкѣ, на друмъ изъ Бял-градъ, като отывжѣ за Стамболъ. Имѣ около 40,000 жит. Въ стары-тѣ врѣмена сѣ наричалъ Сръдецъ или Сардика. Въ най-последни-тѣ врѣ-